

עוון אלהים

חג פורים שמח ומנחת

מסיב לשלחן השבת *מנחה - צמר*

"ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליהם שמן זית וזית ילדים יקרים, פרשתנו מחליה בצווי דומה לפתיחת הפרשה הקודמת - 'דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו', אבל יש הבדל בין הצווים. מדוע? מפני שבפרשת תרומה נאסף כסף להקמת המשכן - וזהו דבר חד פעמי, ואילו בפרשתנו מצוים על אסוף שמן, שהוא לצורך הדלקת המנורה והעצלות אור המשכן, וזהו דבר תמידי. לכן - צריך לצוות את עם ישראל שביבאו תמיד שמן, כדי שיהיה במשכן מלאי של שמן ויעולם לא יחסר. משום כך נאמר כאן - 'תצוה' - לשון צוהא וחבור, שכל יד הבאת השמן התמידית למשכן - עם ישראל יתחברו למשה, ואילו בתרומה נאמר בלשון 'דבר' - לשון התקנה, משמיה דרין את העם לתת תרומה לבנין המשכן.

עם ישראל נמשלו לזית - 'זית רענן יפה פרי תאר', ומה זה מסמלי **מבארי חז"ל**:
 * עלי עי הזית לא נושרים כל השנה, וכן עם ישראל לא מפסיקים לתת צדקה.

* שמן זית שנסמים לערבב אותו עם נוזלים אחרים, הוא לא מתערב בהם אלא נצ' למעשה, וכן עם ישראל - מלכות שהוא מנצ' עקב עמים אחרים - הוא לא מתבולל בהם ולא לו'מד ממעשיהם.

* הזית - תחילתו מר וסופו מתוק, כך עם ישראל סובלים בגלות ובסוף נגאלים.

משמכן שהובא היו מדליקים את המנורה: 'להעלות נר תמיד... מחוי לפרכת...'. ואומרים חכמי המשכן שנקמר **'כי נר מצוה ותרנה אור'** - מצוה עלינו להפיק ולתקלות את אור התורה והמצוות תמיד. לא רק בביתנו, אלא גם 'מחוץ לפרכת' בכל מקום שאדם חולך בו - ברחוב, בבית הספר - את כל המעשים שבו אדם לחברו. אנו מצויים לתאיר במצוות ה'. כך בעצרת הגדולה להבטחת ה'.

'ושמנתו בתוך בני ישראל'.

מה רבו מעשיך ה'...

עדי פלשה את דרכה במסדרונות ביתה, בין ארגונים וחבילות. כל כך חסידים כבר היו ריקים ורק נותר לה ולמשפחתה לחכות למשאית ההובלה שתקח את הכל ביהם החדיש שבקמת השרון. 'עדי מנדח', קראה אמה שישעם עם אביה בסלון ושתה קפה בבוס ניר. 'את שמחה שאנחנו עוברים דירה?'

'אני שמחה שאנחנו עוברים למקום חדש', ענתה עדי 'אבל אתנענע לבית הזה... חבל שאי אפשר לקחת אותו אתנו'.

'וכן, זה באמת היה כל להיות נחמד...'. אמר אבא ונחם 'ממש כמו סרטני הנויר'. 'ואיך תדעתי שגם סרטני עוברים דירה?... התפללה עדי. 'סרטני הנויר הוא סרטן קטן וביטן וקבדו להחליף מפני טורפים מחשפ לעצמו קונדיה ריקה על קופסתה הים המזרחי בתוכה, ספר אבא, 'הוא מחפש קונדיה שתהיה מספיק גדולה, כדי שיהיה לו נוח בתוכה אבל גם קלה מספיק, כדי שיוכל להתנועע עמה ממקום למקום. 'ישנם סרטני ניר שגם מספיקים על קונדיהם שושנות ים סגונות, כדי שיגנו עליהם עם זרועותיהן הצורבות...'. 'אה, הכנות' אמרה עדי, 'הוא ממש לוקח את הבית שלו על גבו! כמו צבים וחלונות'. 'וכן מאד', אמרה אמה 'אבל בגודל אליהם, סרטן ניר עובר מדי פעם דירה לקונדיה אחרת שתהיה נוחה יותר ממש כמו שאנחנו עושים עכשו'! אמרה עדי.

חידות למומים

כמה שמות פרשת תבניות במגילה?

מה שם האמא של אשת אחשוורוש?

כמה משתאות היו בשושן?

1. תמיים מחשבת

2. ממים

3. פחא אמת

הכנת עילוי לידים הרב ישראל שוהב הרב של חיים"צ הרב יצחק נאור תחילה יצא

גדולי ישראל

החיד"א - רבי חיים יוסף דוד אזולאי
 (יום ג'אין ה'תקנ)

רבינו החיד"א מגדולי ישראל שבכל הדורות, נאון מפלא בכל חלקי התורה, בגולה ובנסתר, בהלכה ובאגדה. היה ידוע בכל זמננו וברחב ידיעותיו העצום בכל התורה, בבקיות ובחריפות. ועם זאת נפלא לראות את ענותו הכנה. פשהיה לנרל מסעותיו בתוניה, כותב על עצמו רבינו: "שאני בעוני - שאני לי זכרון היו מחשיבים אותי לכרך גדולי" (מנעל טוב עמ' 57). עוד כותב - "כי חו וכבוד יתן ה' וידע אני בעצמי, שאני יודע לשורח שיחה קלה, אבל כל דברי היו בעיניהם כמרגלות... וכבר אני אומר להם שאני בער, והם סוברים שהוא מענוה... והן הן גבורותיו מאשפות ידים אביו". רבינו היה קדוש ישראל ממש ותלמידו האור החיים הקדוש והרש"י הקדוש שבבבל. בהשפעת ברותיו אלו, נמשך רבינו, עוד בגיל צעיר, לחיי קדשה ופרשיות. על ידי קניי הכתמים בירושלים מספר כי היה בנחרותו עושה סיגופים עצומים כדי להשיג השנה וגליו אליה. אכן, כבר בגיל צעיר חלם עליו אביו חלום אמת אחרי שהחיד"א נעלם מן הבית, כי חלל לטבל בקומה של סכריה ונעשה שם יחוד קדוש ונגלה עליו שם בגם אלחיו נקביא עיה ואמר לו: 'יכי רבי, מורי מורי', עוד חלומות נבואיים חלם החיד"א ובהנים, שאבדנים אביו עיה שם עליו נדיו וכברו שפארו בשלום לארץ ישראל. עוד חלם שפך ר' יוסף קארו כפל עמו בהלכה ועוד ועוד דברים מפלאים ונוראי חוד. כפלא הוא שהחיד"א נפטר כבן 83 וכן 83 הוא עמנו הספרים שחבר בחייו. רב שנתייה היה החיד"א בקשיות סביב ועולם למען עניי ארץ ישראל ונפטר בחייל עצמיותו והבוא לארץ עם קום המדינה.

וספריו המופתים סביב קבורתו השתתב רבים הם. וכוונתו הצמד לנו ולכל ישראל. אמן.

הסיפור שלי

הכבוד הראוי

בית הספר לבש חן. כלם עם מצבר רוח פורמיר, שירים ורקודים בכל מקום. הודנה ספרה לחגית מי היא חשבה להתחפש השנה לאסתר המלכה. חגית בתגובה צחקת עליה, והוסיפה שכל בית הספר יצחק עליה. הודנה לא הבינה מה כל כך רע בהתחפש לאסתר, אבל בתגובה של חגית היתה דין משמיעת שזה יציון נרוע. בשעור הודנה נסתה להבין למה, וכשהמורה שאלה אותה מה חשבו באמת בחג פורים, היא לא ידעה מה לעשות בתגובה. "אני חגית לשאל את אבא" הודנה חשבה, "מה העקר בחג פורים?"

"הודנה, חפשת אותי?" ראשו של אבא הציץ מפתח הדלת. הודנה התקנה ואבא הנישב לנדה. "אבא, היום המורה בקשה שאסביר לה מה העקר והספך בפורים. לי ככלל נראה כי העקר זה הפשיות, כי זה מה שעושים כל היום..." אבא חסך בתגובה, "הודנה, לפעמים צריך להבין פניהם כדי לגלות את העקר. בספר המגלה, שמו של הקטבה לא מוזר, אף בהתרגנות מעמיקה אפשר להפטר מהקטבה מלה כל שלמה ויהיה הודנה הקטבה בענין והוסיפה, "וכן, מגלת אסתר היא גם מלשון אסתר... אבא חסך במחמה, "לפעמים, לשים לשפך את חשיבות הקט, הן השמחה שבחפזה הגדולה של עם ישראל, ומתקדמים בפשיות" הודנה חשבה לרע, "בבית הספר כשאמרת לי שהיה אבא רוצה להתחפש לאסתר המלכה, חבנת צחקת עליי". אבא שתק וחלם. לבסוף אמר "אסתר היתה גבורה אמיתית. שאננו מחפשים לה משה, אנו בעצם אומרים שאנו רוצים להיות כמוהו. אסתר מסכה את נפשה ונכר השם שלם. היא לא רוצה נכר פנה כל יום...". הודנה הרגישה נאנה שהיא חבנת באסתר. "חיוי מזה, דגלן כך כל הגבורים שבפורים להתחפש אליהם הם לא אמתיים...". הודנה חוסיפה ונחקה. בכיתה, הודנה חתנה שהמורה תכנה אליה עם השאלה.

וכשהמורה שאלה, הודנה ענתה במקרין ובהתלהבות על גבונתה של אסתר וכחו של מרדכי היהודי. היא חברה להדגיש את העבדה שספרה המגלה התרחש באמת והוא לא עליהה דמיונית ולכן הם הגבורים האמתיים שבבבליה. חגית חזקה אליה במתינות בסוף השעור היא נקתה להודנה, "הרצה שהשנה יבין התפישות מקוריות בחדר" הודנה הסתפקה עליה ולא הבניה. חגית המשיכה, "שיכנת אותי עם העקר חנה, ולכן חשבת להתחפש ל...". היא חלם את הקמפד להודנה באון, הודנה התגלגלה מצחוק, "זה ממש יציון מקורר..."

הסיפור שלי

הכבוד הראוי

בית הספר לבש חן. כלם עם מצבר רוח פורמיר, שירים ורקודים בכל מקום. הודנה ספרה לחגית מי היא חשבה להתחפש השנה לאסתר המלכה. חגית בתגובה צחקת עליה, והוסיפה שכל בית הספר יצחק עליה. הודנה לא הבינה מה כל כך רע בהתחפש לאסתר, אבל בתגובה של חגית היתה דין משמיעת שזה יציון נרוע. בשעור הודנה נסתה להבין למה, וכשהמורה שאלה אותה מה חשבו באמת בחג פורים, היא לא ידעה מה לעשות בתגובה. "אני חגית לשאל את אבא" הודנה חשבה, "מה העקר בחג פורים?"

תאיר ניר

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א

בס"ד, גליון מס' 44
 פרשת תצוה - זכור *ג באדר תש"ע

נקודת אור - הרב אמיר בן דוד שליט"א

מלחמת עמלק - המלחמה על תיקון העולם

"זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים. אשר קרך בדרך ויזבך בך כל הנחשלים אחריך ואתה עוף יגע ולא ירא אלקים..." (דברים כה, זיח).

מה מיוחד במלחמת עמלק שמצווים אנו לזכרו ולמחותו? למעשה, רק לאחר כל המלחמות עם האויבים, מתפנים אנו מחותנו למרי מהעולם. כמו שאומרת התורה "והיה בהגיד ד' אלקיך לך מכל אויבך מסביב... תמחה את זכר עמלק..." - מיהו העמלק הזה שהיווים לא כל כך מזוהה אצלנו? כדי לבסות לענות על שאלות אלו, נלך בעקבות המלבי"ם האומר שהמלחמות בעולם אפשריות בגלל 5 סיבות מדמנות: א. הרחבת גבולות הממלכה. ב. חשש מאויב שירצה לכבוש את הארץ. ג. התגרות של עם אחר. ד. להראות כוחו וגבורתו. ה. מלחמה על אמונה.

לגבי מלחמת העמלק, אנו רואים כי נאמר עליו שהוא נלחם "בדרך", כלומר, אין כאן סיבת "התגרות מוקדמת". ויותר מכך, נאמר כי מלחמתו נכגד "הנחשלים". וצא, אלה היתה לו סיבה להלחם. אם כן, למה נלחם? אלא, ברור שיעקר מלחמתו היא גנד ד' ולמנוע מעם ישראל להגיע לתיקונו המלא וממילא לתיקון העולם כולו.

מאז בריאת העולם, הקב"ה מצפה לךך שהאדם יתקן את לקולו בעולם ושהעולם יגיע לתיקונו. שהטוב והאמת ישלום בעולם והשקר והרוע כעשן יבדלו. אך יש מי שמנסה, ללא לאות, לעכב את ידו. או החחיל מבראת העולם בפיתוי הנחש, והמשיך דרך עשיון. לבן ועמלק המנסים, בכל דרך, למנוע מעם ישראל להגיע לתיקונו ויעודו.

מלחמת עמלק - היום!

למעשה, עד ימינו אנו, ישנו מאבק מתמשך של הרע בטוב, כאשר השאיפה היא שהעולם יגיע לתיקונו, שהוא בעצם התחלת מלכות ד' בעולם "והיה ד' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ד' אחד ושמו אחד" עם מלך המשיח שהוא שליח ד'. לעומת זאת,

עמלק - יצר הרע, מתגד ומנסה להפריע ולמנוע גילוי מלכות ד' וגילוי מלך המשיח בעולם. שהרי מלך המשיח, בסופו של דבר, יכית את עמלק וישחט את היצר הרע. כיום, חמצב בארץ ובעולם נראה מסובך ביותר. הסכנה מהציר של איראן - סוריה - חיזבאללה - חמאס, חולך ומחריף. הרצון להשמיד את "שונאיהם של ישראל" לא חלף, למרות שאנו כבר בשנות האלפיים. נראה שדווקא כעת, כשאנו קרובים לגאולה השלמה, הסכנות הקיומיות רק גוברות. חוסר המנהיגות הן המדינית והן הרוחנית בולט מאוד ואין כיום כח שילכד ויחדד את העם אל מול הסכנות הגדולות האורבות לו. על מצב כזה אומרת הגמרא במסכת מגילה (יד): "אמר ר' אבא בר כהנא גדולה הסרת טבעת יותר מארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות טבעת יותר להן לישראל. שכולן לא החזירונו למוטב ואילו הסרת טבעת החזירנו למוטב". את הסרת הטבעת של היום - צריכים אנו כבר לראות, וצורכים של צאת מן האדישות. לצעוק אל ד', להתפלל אליו ולחזור בתשובה. למה אנו מחכים?!

בגמרא מגילה (יג): נאמר: "אמר ריש לקיש: גלוי ידוע לפני מי שאמר והיה העולם שעתיד המן לשקול שקלים על ישראל, לפיכך הקדים שקליון לשקליו". אף אנו צריכים להבין את הרמזים שהקב"ה שולח לנו, להקדים שקלים לשקליהם. "השקלים" שאנו צריכים להקדים הם חזרה בתשובה אמיתית ותיקון המידות. עלינו לגדור את עצמנו בענייני צניעות, ולהגביר את העליה לארץ ישראל, לפני שיהיה מאוחר מדי. יותר מכך, עלינו להתעורר ולהתלהב לעשות רצון ד' בלבד ולהתרחק מעשיית רצוננו העשוי ומהסיפוק העצמי מן ההתנהגות והתאוות המכלים לנו שגגה על גבנו על העמלקים מבחוץ ואף על העמלק השוכן בכל אחד מאיתנו. בואו נתעורר להבין שעתה הוא הזמן לגאולת עם ישראל, לגילוי מלך המשיח. ניקח את כל כוחותינו ומרצנו לעזור למהלך הזה ולא חס ושולום להפריע או לתקוע מוקלות בגלגלים. הגאולה תלויה ומושפעת מכל אחד ואחד מעם ישראל ומכולנו יחד. נקדים את "השקלים" שלנו ונחוסך מעצמנו הרבה סבל וייסורים.

מאמר מפי הרב ניר בן ארצי שליט"א	חברות והתחברות חיים ולדר	הלכות מהלכות פורים	מי צריך זנב? ר' חנן חסן
---------------------------------	--------------------------	--------------------	-------------------------

בעת המסע להתחברות אל הבורא נדמה שהתמסרות מסיימת היא האידאית, ולאחר זמן נדמה שהתמסרות אחרת עדיפה. **למה לבגלל את עצמך?** כל מה שתעשה הוא טוב, בתנאי שלא תעשה כל רע.

ספר

שבת

פרישת תצוה

כ' באדר תש"ע

מקד"צ "עמנואל"

עמנואל

חדש!

בשעה טובה ומוצלחת

האתר הירשמי של "תאיר ניר"

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א

עלה לרשת

זמני שבת

פנימי

16:59 יושלים

17:14 ת"א

17:14 חיפה

17:04 חופה

בבית

18:11 יושלים

18:13 ת"א

18:13 חיפה

18:12 חופה

תאיר ניר

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א

הגליון מוקדש לסיפורת השלמה

הרה"ג מרדכי צמח בן מזל

בתוך כל חולי עם ישראל

מהלכות פורים - שבת זכור

הכל חייבים במקרא מגילה אנשים ונשים, וישמעו הנשים מן הגברים אע"פ שידועות לקרוא. ואם לא שמעו בבית הכנסת, יחזור הבעל ויקראה בביתו בשביל אשתו, אך לא יברך בשבילן וגם הן לא תברכנה. (חגים פ"ד)

אחר קריאת המגילה וברכותיה, הספרדים אומרים "ואתה קדוש" ואחר כך קדיש "חתקבל". האשכנזים אומרים "אשר הניא" וגו' "שושנת יעקב", "ואתה קדוש" וקדיש" בלא "חתקבל". (מנהגי בית אל אות מו. ע"ב ברכ"י סי' תרפח. מ"ב תרצ"ג ס"ק א, שם)

חייב כל אדם ליתן ביום פורים שתי מתנות לשני עניים לפחות וכל המרבה ברוך יהיה, ויתן ביום ולא בלילה. ואפילו עני המתפרנס ממקדקו חייב במתנתו לאבינונים ויש פוסקים אותו (פ"ח שם). ובספר תורה לשמה כתב שיוכל אביון אחד ליתן לאביון חבירו, וזה ג"כ חוזר ונותן לחבירו. (ב"ח שם טו)

חייב כל אדם לשלם לחבירו שתי מנות ביום פורים ולא בלילה ושתי מיני אוכלים לפחות, ומאכל ממנו ולא מיני מתיקה. ולפחות יעשה

משלוח אחד כזה. ויניח כל מין בפני עצמו ולא שניהם בכלי אחד. וצריך לשלוח לגדול, אבל מתנות לאבינונים אם נתן לקטן יצא ידי חובתו. ואיש ישלח לאיש ואישה לאישה, אך במתנות לאבינונים, איש יכול ליתן לאישה ואישה לאיש. (שם, שם)

מצווה להרבות בסעודת פורים ודיקור הסעודה ביום, אם עשאה בלילה לא יצא ידי חובתו. ולפי הסוד, טוב לאכול סעודת פורים בבוקר לפני חצות היום.

דין סמך ונראה הנאמר לגבי קריאת מגילה בערים הסמוכות למוקפות חומה בשנים טו, אינו מסביר כמו שכתבו האחרונים, אלא גזירת הכתוב וחיזוקו הוא ועל כן אין לך בו אלא חיזוקו. ולפיכך פסק הברכה יוסף בסי' תרפ"ח אות ט' שאנו אומרים כרך וכל הסמך לו - דווקא במקום שקוראים בו בטי שהוא ודאי ולא מספק. (וכן כתב הזכות לאברהם, והבית עובד ועי' בכ"ח החיים סק יא' ולאפוקי ממה שפסק החזון איש באו"ח קנ"ג אות ג') (שו"ת הרה"ר ח"א ס"י קט')

נערך בידי הרב של חיים מייזליץ

חכמת חיים - מתוך "עצות מוהחיים" - מאת חיים ולדר

חברות והתחברות

בשנים האחרונות ישנה מגמה מבורכת של הורים המבקשים ללמוד ולהשכיל כיצד להלך עם ילדיהם, בעיקר לנוכח הבעיות החינוכיות הקיימות בדורנו.

במקומות רבים נאמר לאותם הורים, שרצוי להתחבר לילד/ה ולנער/ה, להיות קשובים למצוקותיהם, לדעת כמה שיותר על חייהם כדי למנוע מצב של ניכור - העלול לגרום להם לחפש אתר פיצוץ ותחליף, או להתרחק מהבית ומהדרך.

רבים הבינו זאת כפשוטו. "צריכים להיות חברים של הילדים", אך יספר הילד לאביו על התמודדותו אם לא יהיה חבר שלו, ואיך חספר נערה לאמה על מצוקותיה, אם זו לא תהיה חברה קרובה ואשת סודיה?

ההבנה המוטעית הזו יצרה אינספור בעיות, הן להורים והן לילדיהם.

החברות לילדים לא רק שלא מנעה בעיות, אלא הילדה בעיות. עימותים בלתי פוסקים בין אבות ובנים, ובין אמהות וילדות, היא מחקה לילדים רבים את דמות ההורה הורידה אותו לדגת חיים ואפילו "חבר" במסגרת כל הזמן להעיר לי. היא סילקה מחייהם את הדמויות החזקות שהיו להם ושמה במקומם דמויות המנסות לרצות אותם, מהססות אם לומר להם משהו או לומר, ונתונות לילד את הכח להחליט מה טוב לו ומה לא, ובמקרה שהוא אינו מחליט כנכון - מנסות להתחנן שיואל לשנות את דעתו.

שוויון - חוסר סמכות

הדבר דומה למקום עבודה שבו שולט בוס קשוח ולא מתפשר, שתובע מעובדיו ציות והישעים, ולא ממש מעניין אותו מה הם חושבים עליו.

אולי בתחילה הם אינם סובלים אותו, מקטרים אודותיו וכועסים עליו, אך לאחר תקופה אם יתמיד במנהגו, ילך בקו ישר מבלי להתרשם מהחיצים שמופנים אליו, תתחלף אווירת

"כל המועדים עתידין ליבטל וימי הפורים אינן בטלים לעולם"

רש"י

"צדיק כתמר יפרח" - מדברי מורנו ורבנו הרב ניר בן ארצי שליט"א

סוד המנונה והקטורת

"ויקחו אליך שמת זמן זך כחית למאור להעלות נר תמיד" (שמות כז, כ). גדולה הייתה זכותו של אהרן הכהן יותר משאר ראשי השבטים, כיוון שרק לו ניתנה הזכות להדליק את המנונה. זהות המנונה שהייתה עשויה מקשה אחת את, חיברה שמים וארץ, חיברה את כל נשמות עם ישראל לקב"ה והשפיעה חיות והגנה לכל עם ישראל. אהרן הכהן לא רק שהדליק את הנרות אלא אף הטיב את הנרות. הטבת הנרות הייתה פעולה של ניקוי הנרות, הכלי שלתוכו היו מערים את השמן והתקנת הפתילות.

כלאורה, פעולה זו של הטבת הנרות, הייתה יכולה להיעשות על ידי כהן אחר, שכן היא פעולה טכנית, אלא שכל פעולות ההדלקה, כולל הטבת

הנרות, היו ע"י אהרן, כיוון שאהרן היה נקי, זך, קדוש וטהור באופיו, ברוחו ובשגותיו. ייתכן שהיה זהו סודו.

והנרות היו חשיבות בהטבתו של אהרן היא כדי שכל ההדלקה תהיה זכה וטהורה וללא טומאת הקליפות, ללא שום הפרעה. לכן כל הפעולות: ניקוי בביעי השמן, התקנת הפתילה וההדלקה, היו צריכים להיעשות רק על ידי אהרן. רק כך יכול היה להיות חיבור שמים וארץ, חיבור נשמות עם ישראל הקב"ה נקי - ללא עירוב הקליפה. על פי עקרון זה, טוב לספרי סת"ם הבאים לכתוב ספרי תורה, תפילין ומזוזות לטבול לפני הכתיבה, כדי שיהיו גם כן טהורים וכלל תתקדש יותר כתיבתם. על כן, טוב גם לכל

יהודי לטבול במקווה לפני תפילת שחרית, שכאשר האדם מתפלל מתוך טהרה, אבל לחיצונים ולטומאת הקליפות פחות אחיזה ושפוטות בתפילתו, אז התפילה עולה למעלה נקייה יותר.

חיבור שמים וארץ - על ידי המנונה

בהדלקת המנונה, אהרן הכהן היה נעמד מול כל נר, והיה מתעכב בהדלקה עד "שתהא השלהבת עולה מאליה" (גמ' שבת כא.). כל הלהבות פנו כלפי הנר המרכזי כך שהאש שעלתה למעלה עלתה כשלהבת אחת, בצינור אחד למרומים כלפי המנונה העליונה. שם התפצלה שוב לשבע כנגד שבעה קנים הפונים הפוך כלפי העולם התחתון. כלומר, עליו להבין כי כל פעולה שעושים כאן, בעולם התחתון, כנגדה נעשית פעולה גם בעולם העליון. אך כשנעשית כאן פעולה - הקב"ה נותן בנה והארה דרך הנשמה, היינו שמעיר אותנו מלמעלה, כדי שתיעשה הפעולה כאן למטה, רק אח"כ הפעולה למטה משפיעה למעלה. אמנם, לאדם נדמה שההתעוררות לפעולה ולעשייה באה ממנו. אך צריך שידע כי כל פעולה או עשייה, גם אם היא חומרית, לא יכולה להיעשות אלא אם כן מאשרים זאת למעלה. כך מדענים או בנאים וכד' מקבלים הארה מלמעלה, דרך נשמתם, כשהם פועלים למטה או משפיע למעלה. כאמור, לכל פעולה כאן, יש שורש למעלה, והשפעה חוזרת למעלה.

פעולת הקטורת

זכות נוספת שהייתה לאהרן היא פיתום הקטורת, ריח הקטורת היה עושה שתי פעולות: רוחניות. א. משמח את הקב"ה ומעבירו מכסא דין לכסא רחמים. ב. לקטורת היה כוח להשמיד את הסטרא אחרא. כאשר כוחות הטומאה של מריחים את הקטורת, מיד היה נחלש כוחם

ולא היו יכולים לעמוד באותו מקום. בנוסף לכך, ריח הקטורת היה מתפרז סביב בית המקדש, וירושלים, ארץ ישראל ולכל העולם כולו, וכל מקום היה מקבל חיים

לפי דרגתו ומקומו. עם ישראל, בהריח את הקטורת היו מקבלים חיות ושמה. ריח הקטורת היה מבריא את כל המקומות, ירושלים, ארץ ישראל ולכל העולם כולו, וכל מקום היה מקבל חיים לפי דרגתו ומקומו.

מושפע מכך לרעה. לעיתים הוא מקבל כאב ראש או בחילה, נחלש ומאבד כח. לעומת זאת כשאדם מריח ריח טוב, הוא מקבל חיות. המח של האדם וריאותיו קיבלו חיים מהריח הגיעים והמוחיד את הקטורת. פעולת הקטורת שהיתה משמחת את עם ישראל והקב"ה, הייתה דומה לפעולת המן, שהיה מתעלל ללא פסולת ומבטא ומשפיע. מתוך השפעת ריח הקטורת והשמחה שפצצה בעקבותיה, הטוב היה הולך ומתחזק וכנגדו כוחות הטומאה היו הולכים ומגויגים כיון שאינם יכולים לעמוד במקום של שמה.

כאמור, ריח טוב משפיע טוב, על כן טוב שאדם יריח נקי ויהיה בו ריח טוב. (לא מוגד). מכל זה נבין את החשיבות והשלמות של השפעת המנונה והקטורת יחד, שהיו מחברות את עם ישראל לקב"ה. המנונה מחברת את הנשמות והקטורת נותנת לנפש ולגוף רצון לחיות, מחדשת את האדם ומשמידה את הקליפות, כך החיבור של שניהם מזכך ומטהר את עם ישראל ומחבר אותם לאבא שבשמים. הבה נזכר נוסף: מתחזק ברוחנו ונחונן למים של גאולה לעולם חדש וטוב.

צוה לתיבה - ר' חנן חסן

יוזבב בך כול הנחשלים אחרך - מי בכלל צריך יוזבב?

האלוקות, ואילו עמלק מייצג את הצד הפוך, את ההתנתקות ממנה, שורש הטומאה. עם ישראל עמד להמליך עליו את הקב"ה ולקבל את התורה בסיני. התלהבותו הגדולה שייגעה" את עמלק. והוא היה מוכן לשלם "בגדול", כדי לצנן את עם ישראל, "אשר קרץ" (קיר אותך) בגדול". בידעו את קשי המשמיה, עמלק ניגש לתוכו את מערכת ההיגיו והניווט של עם ישראל, הוא פונע ב"יוזבב" הרחוק, כדי לגרום לו לסטות מדרך המלך, ולאבד כיוון וכוונה בעבודת ה'.

הקב"ה, בחר בעם ישראל כעם סגולה ו"כל המאבד נפש אחת מישראל... כאילו איבד עולם מלא", ואפילו אם מדובר ברשע, שהרי "ישראל, אף על פי שחטא, ישראל הוא", אסור להתייחס מאף יהודי, שהרי יש בו ניצוץ אלוהי. משה מסביר לעם ישראל את מעשה עמלק: "אשר קרץ בך", צינן את האומן שלך בעצמך וביכולתך להתאושש. "יוזבב בך כול הנחשלים אחרך", פעולת הדינו והפירוד הייתה "בך", בעצמך, אף שלכאורה, מדובר ב"אחרים" הנחשלים אחרך. "ואתה עיף ונעם", העייפות אינה מיוחסת לנחשלים, אלא היא שלך ובאה מצידך. העייפות שלך מהם, צינן אותם, ככל שרמה הפירוד, אתה בעצמך יצרת את הזנב. בכך נפרצה לה פרצה, הקוהות ומזמינה את עמלק, בדברי המדרש המסביר שפרצים, פרצו על רפיס ידוהם של ישראל. עם ישראל לא שית רוחנית אחת וכוונת באחדות. התקין לפתול ולחולשל את החיטול, שפי ששורה הנביא ישעיה, "חזקו ידכם ורפואתם כשלות אמצא". יש גם נחשלים המדנדבים להם מאחור. אל תתקדמו בלעדיהם, אל תפנו להם עורף, אל תתפכו אותם לזנב, הסבו את פניםם אליהם, סימכו את הגופלים וסעדו אותם. זהו מקור חוסככם, כל שיש לשמור על האוזן והציבות שלכם. יש בגוף האדם איבר נסתר, על הזנב, הקשור לאוזן ולשיוו משקל, הלא הוא האוזן. התייחסות נכונה אל הזנב הרחוק, ששמו כמו מרמז על היחוס מוט ב' בחברה (ז-ז), אמורה להפוך אותו לראש, לחלק מהמנהגות המוליכה אחריה את העם. לא צינור שמע של עם ישראל, און המעבירה אליו את דבר ה' ומזינה אותו ברוחני (=ז-ז, מסוג א-א').

התורה מצוה אותנו למחות את זכר עמלק בנימוק "אשר קרץ בדרך יוזבב בך כול הנחשלים אחרך...". מי הם הנחשלים (משורש ח.ש.ל.)? אם נבדוק שורשים "אחרים" המסתמיימים באותיות של, נגלה את ח.ש.ל. (הכספסו). נגלה את האותיות של הגרן (מקח), ואפילו תחליף הביטול לשכסול). מאבד המאכל מקשיחותו עד שניחם מאילו. בדוגמאות הל"ל, ניתן לראות אבול ציבות והתרופות החיבור, עד כדי התנתקות ופירוד. מאפיין זה באבד במיוחד בשורש ח.ש.ל. המורכב מאותיות האותיות של השורש ח.ל.ש. שבו בסה"כ עשה עמלק? הוא "יוזבב" בעם ישראל, קיצוץ ב"יוזבב". האם מוטב היה אילו פגע בראשו למשלו? ע"י פניות דתות תוך כדי ריצה, מבלי להאט, כאשר זנב "זנרק" לכוון מדרש, ובכך הוא שומר על שיוו משקל. ומדוע קרוי הזנב בשם זה? מעניין שראות ז', ובמילוי ז', מכילה שתיים מאותיות השורש ח.ל.ש. האות ז' אכן דומה לזנב, המשמש לשל לו כלפי מטה. בנוסף, האות ז' יציבת על סימטריה ו"מאוזנת" יותר משאר האותיות. ומעניין שהאותיות ז-ז הן האותיות החותמות את השורש א.ז.ז. מלשון איון. כל זה טוב ויפה כשמדובר בעללי חיים, אך מה לזנב ולאדם, שנברא להבדיל, ללא זנב? הזנב מסמל בחברה את האול החלק המפרג ונשך ומו לא לעמל כסתר מיות, ממעכה את התקדמות הכלל. ומה גרם למאמר לעשות דרך כה ארוכה, כדי להילחם עם ישראל ומדוע נטפל דווקא לזנב? עם ישראל מייצג בשורשו את החיבור אל קדושה